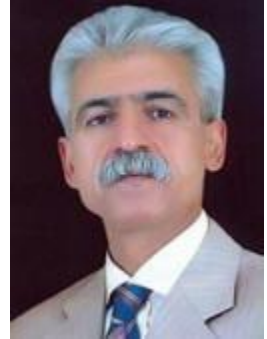

وشه و پیشگری "به" له زمانى كوردیدا

نووسینی: ناسر رهزازی

زمانی کوردی یه کتیک له و زمانانه یه که نه گهر زانستیانه خزمه تی بکریت، له بهر ئه وهی که خاوه نی چه ند شیوه زار و وشه ی بهرانبه ری زوره، ده کریت وشه ی تازه ی زوری لی پۆ بنریت. زور جار به پیشگریک یان به پاشگریک یان به وشه یه کی سه ربه خو ده توانین چه ندین وشه ی تازه ی لی بخرینه وه.

وشه ی بهر له زمانى كوردیدا زور كونه و وشه ی پیشگریه و پیشبه ندیشه و له رسته و له وته دا واتای جوربه جورى لی هه لده کریت. ماموستا مه سعوود موحه ممهد له کوپه ری (زاراوه سازیبی پیوانه) دا ده لی: یه کتیک له به کاره یانانه به برشته که ی "به" ئه وه یه کاتیک به کاری ده هیئیت و وشه ی لی داده ریژی، وشه به لای بهرکاری (مفعولی) یه وه ده بات، وه کوو: بهرپرس، بهرکول، بهر به ست، بهرکوت، بهر بانگ، بهر ده ست، بهر هه ست، بهر چاو، بهر بار، بهر تاو، بهر شه ق، به لام وه هاش ده بیٹ وشه ی کارا درووست ده کات وه کوو: بهر هه لست، بهر گر، بهر مال. هه ره به و پیوه ره ده لیٹ: هیه کیشه یه که له گوریدا نابیت که وشه ی "به ترس" بو شتیک به کار بی نی که ترسی زهره رمه ندبوونی لی ده کری، وه ک ئه وه ی که بیژی زینده مال به ترسی مه رگه. واته ترسی ئه وه ی لی ده کری که تووشی مردن بیٹ. خه رمانی نزیك پووشه ن به ترسی سووتانه. یان ئه م ولاته تا سنووری کو یی به ره یزی منه. که وابوو ئیمه ش ده توانین وشه ی بهرکیشه دابنیین بو ئه و که سه ی که "کونه فتنه" ی کرده یه کی خه راپه، وه کوو: شالو بهرکیشه ی هه موو گرفته کانی ئیمه یه.

دیسان ده لیٹ: بهرچنه که واتای (ثمر) ی دار ده دا هه ره له "به" وه هاتوو. _ بهرچنه به و به روانکه ده لیین که میوه ی میوه ی وه کوو ته ماته و بیبه ره و هیدیکه ی تی دا کو ده که نه وه؛ ههروه سا "بهرچنه" له لای ئیمه واتای تریان یان ته فت یان سه وی میوه ده دات.

"به":

یه که م واتای: لای بهر و لای پیشه وه ده گه یی نیٹ. به لام کاتیک ئه م وشه یه هاته بهرکار و بمانه وئ وشه یه کی دیکه ی لی دابریژین، واتاکه ده گورچ و ناوی تازه و وشه ی تازه ی لی ده بیته وه.

دووهم: هه ندی جار "به" واتای وه فا و سفه ت ده دات، بو میناک له ناو خه لکی کوردا کاتیک که سیک بهرانبه ره به که سیکی دیکه باش نه بیٹ و له ته کیا خه راپ بیٹ، ده لی: جا وه ره شیٹ مه به، بهر و پشتی بو که س نییه؛

سپیهه: هندی جار "به" واتای پیوه و ئەندازه دەدات، وه کوو: بهری ئەو لیباسه تهسکه؛ یان کاتیک دهچیته لای بهرگدروو بو دروونی لیباس، بهرگدروو پییده لئ: ئەرئ بهر و پشتی ئەم قوماشه وهک یهک نییه، چی لئ بکهه و چۆنی بدروووم؟

چوارهم: وشه "به رین"، له "به" وه هاتوو به لام خۆی پیشگر نییه چوونکه پاشگری "ین" ی به دواوه یه. به لام دواتر به وهرگرتنی وشه "به" ده بیته پاشگر و وشه (به رین) ی لئ هه لده نریت؛ ههروه ها به ره ی زینی و لاخیش له "به" وه هاتوو له واتای ناودا چوونکه پاشگری "ی" ی به شوپنه وه یه. دیسان ده لیت: ههروه ها وشه بهرۆچکه ش که واتای به ره هیوانی بچووک ده دات و پاشگری وهرگرتوو. به لام (به ره رۆچکه) ههه پیشگری هه یه ههه پاشگر. بو میناک: وشه "به ته سک" وشه یه که که واتای مه ودای ته سک ده دات، هه ره بهو پیوه ره ده کریت بوتریت ئەو مه زایه بهر خولی میگه له که ی ئیمه یه و له هه مان کاتیشدا بهر خۆریه تی. واته له وئ ده گه رئ و ده خولیته وه و له ویش ده له وه رئ.

پینجهه: له کاری پیمه ره کاریدا وشه "به رکه ند" مان هه یه واته کاتیک خه ریک ده بن شوپنیک هه لکه نن، کرێکارێکیان ده لیت: با له پیندا له و ئاسته وه ده س پیکه ین، ئەویش ده لئ: باشه با وا بکه ین، که وابوو ده لیت: با ئەوئ بهرکه ند بکه ین و له وپوه ده ست پی بکه ین. بهر لپه ردا پیشگر نییه و خۆی به واتای لای پیشه وه یه. وشه ناوبراو زاراوه نییه و کرێکار خۆی دۆزیویه ته وه و ده میکه ئەو وشه یه هه یه.

شه شهه: کاتیک ده وتریت: با به ره و مال، به ره و دئ، به ره و شاخ، به ره و بازار برۆین، له هه یچیاندا وشه "به" پیشگر نییه چوونکه به "به" و "ه" جۆشی خواردوو و بووگه به وشه ی سه ره به خۆ. له وشه کانی (به رای، به ره به ره، به رودوا، به ره نگار) دا وشه ی به ره له هه یچیاندا پیشگر نییه چوونکه که رتی سه ره کیان تیدا روون نییه تا بزانی "به" چنه خشیکی تیاندا گپراوه. بو نموونه ئەگه ره وشه "به" له به رای وشه دا شیوه ی پیشگری پیوه نه بیت، ئەو وشه یه که به یارمه تی "به" به زاراوه داده نریت، زمانه وانان ده بی بریاری له سه ر بدن که لیکدراوه یان دارپژراوه.

حه وتهه: هندی جار "به" رۆلی "له ش" ده بینیت وه کوو:

ئهمرۆ جلی کوردیم له بهر کرد، یان جلی کوردیم کرده بهرم. یان داره کهم ئاو دا و گیانی هاته وه بهر.

هه شتهه: هندی جار "به" رۆلی (حافظه) ده گپریت وه کوو من هه موو هۆنراوه کانی (مامۆستا هیمن) م له به ره. گشت هۆنراوه کانی (مامۆستا هه ژار) م له بهر کردوو. به لام ئیستا هه یچیانم له بهر نییه. یان باشر بلیم له هندی ناوچه ده وتری: هۆنراوه کانی سه ره نجامم هه موو ئەزه ره کردوو؛ به لام ساسانی برام ناتوانی هه یج شتی ئەزه ره بکا؛ ئەزه ره کردن؛ ئەزه ره بوون؛ له بهر کردن؛ له بهر بوون؛ که وابوو وشه ی (ئزه ره یان له بهر) واتای (حافظه) ده دات.

نۆیهه: وشه "به" دیسان له هندی وشه دا واتای ناوچه ده دات، وه کوو: بهری مه رگه، بهری مه نگه راپه تی. له بهری مه رگه زه ویی باشمان هه ن که بو کشت و کال زۆر به پیت و بهرکه تن. دوینئ له بهری مه رگه زه ماوه ن بوو چووین سه یرمان کرد، زۆر خۆش بوو.

ده یهه: وشه "به" دیسان واتای تیزانگ (جنین) ده دات، وه کوو: مه ره که بهری هاویشت یان بهری خست. بهر خستنی مه ره له زستاندا شتیکی خۆزایه و روو ده دا. رۆله با ئەو گیا نه خوا نه کا بهری پڤ بخت.

یازده یهه: بهر له م رسته گه له "به" واتای "پیش" ده دات، وه کوو: له بهر ماله وه هات؛ دارین بهر له من چوو؛ ئارا له بهر منه وه چوو؛

دوازدهیەم: هەندێ جار "بەر" لە پرستەییە کدا واتای لا (طرف) دەدات، وەک: ئەو زەویەیی ئەو بەر داژدە (ملک) ی منە؛ ئەو زەویەیی دەبینی، ئەم بەری زەوی منە و ئەو بەریشی هی براکەمە.

سیازدەیەم: بری جار وشە "بەر" بە وەرگرتنی پاشگر بۆ نمونە: "ه"، واتای (جیبه) دەدات، وەک: بەرەییەک درووست بکەین و بە پشتیوانی یەکتەر خەبات بکەین. وەک: کردنەوێ (بەرەیی کوردستانی)، یان خۆ درووستکردنی بەرەییەک لە نێوان چەند ریکخراودا.

چواردەیەم: "بەر" لەم پرستەییەدا واتای بەرگ (ناستەر) دەدات، وەک: یەکتەر دەرواته لای بەرگدروو و دەلی:

کەوا یەکم بۆ درووست بکە، ئەویش ئیژێ: کەواکت بەری هەیه یان نە؟

پازدەیەم: لەم پرستەییەدا "بەر" واتای ئازادبوون و سەر بەستی دەدات، وەک: کاوان لە بەندیخانە بەر بوو؛ داخۆ کارۆخ بەر بوو یان نە؛ بەر بوونی کارۆخ دەبێتە هۆی خۆشیی هەموو لایە کمان.

شازدەیەم: لەم وشەگە لەدا "بەر" پاشگر و واتای هەلگر (حامل) دەدات: رەنجبەر: ئاگان لە کۆندا رەنجبەری زۆریان دەچەوساندەو؛ فەرمانبەر: لە بەرپۆه بەرایەتی ئاگرکوژینەو هەدا زۆر کەس فەرمانبەرن؛ بارەبەر: ئەسپ و کەر و هەندی ماشین بارەبەرن یان باربەرن؛ میراتبەر: لە دواي نەمانی داک و باب، مندالان دەبن بە مپاریکبەر (میراتبەر).

حەقدە یەم: لەم هۆنراوەییەدا "بەر" واتای "روو" دەدات، وەک: وەک:

ئەو لاه لاه بەرخە کەم لاه - تۆ گیان ئەو براتە بەر بکە بەم لاه

یان: بەر مەکە بەو لاه وەلامم بدەو؛ بەر بکە بە لامەو بەزانه ئیژم چی.

هەژدە یەم: لەم پرستەییەدا "بەر" واتای بەهره و داهاات دەدات، وەک: ساڵی ۲۰۰۹ بەر و بووم لە کوردستان بە هۆی وشکەسالییەو بەش نەبوو. یان بەیانیب بەر بە مەنگورایەتی دەچم.

نۆزدە یەم: لەم پرستەییەدا "بەر" واتای بەش (سەم) دەدات، وەک: چی بکەم هیچم بەر ناکەوێت. چووم بۆ وەرگرتنی کۆپین بەلام هیج بەر نەکەوت هاتمەو.

بیستەم: لەم پرستەییەدا "بەر" واتای (نۆرە) دەدات، وەک: لە سەرەو ناندە وەستام هەر بەر نەکەوت و هەر بەرم نەکەوت، ئیتر بە دەسبەتال گەر امەو؛ دەتوانی دوو نانم بدەیت، ببوو کاکە گیان بەرناکەوێ جەنجالە هەویر کەمە و بەش ناکات.

بێژگە لەم وشەگە لەی کە لە زمانی کوردیدا خۆیان سەر بەخۆن و خەلک و کۆمەلگا درووستیان کردوون:

بەر جەوێن: بەرچاوان؛ بەرپیوار: نادیار؛ بەرماو: لەپیشماو، لەبەر دەمداماو؛ بەرسیلە: قۆرە، هالە؛ بەرقاو: یەکەم کاسەیی چیشت؛ بەروال: کەمەرەیی کێو؛ بەروانک: بەرپۆش، بەرھەلێینە؛ پێشبنە: (حرف جر)؛ بەرگن: تووکی بەرخ؛ بەرکە: ژوو ریک و بەرھە یوانیک؛ بەرکۆلە: چلاوک، داری دووسەر حاج؛ بەرکاز: پەنجەرە، دووهری؛ بەرکۆژە: قۆپچە، دوگمە و زۆر وشەیی دیکە، بەلام لەم چەندین سالەیی دوا یینیش کە زمانی کوردی بە هۆی کۆری زانیاری لە بەغدا و خزمەت و خەباتی زمانەوانانی کورد، دەیان وشەیی نوێش بە وشەیی "بەر" وەک: زاراوەیی نوێ پۆنراون هاتوونەتە ناو زمانی کوردییەو، وەک:

بەرتاوان = مەتەم

بەربزار = کاندید

به‌رپه‌رچ = عكس العمل

به‌ره‌ه‌ل‌ستكاری = معارضة

به‌رگری = دفاع، مقاومة

به‌رگومان = مشكوك فيه

به‌ركار = مفعول

به‌رناس، به‌رجه‌سته‌كراو، ناسراو = مجسد، معروف

به‌ر به‌ست = إعاقة، رادع، عائق، مانع، حائل، سد، حاجز

به‌ره‌باب، ره‌چه‌له‌ك = سلاله

به‌ره‌نجام = ناتج، محصلة

به‌ر كه‌وت = خارج القسمة

به‌رپرس = مسؤل

به‌رته‌ك = رد الفعل

به‌رپیل، به‌ره‌شه‌پۆل = جبهة الموجة - wave front

"به‌ر" پيش‌گرێكه كه ده‌توانێ بۆ ده‌وله‌مه‌ندكردنی وشه‌ی كوردی له وشه‌سازی له ريبازی داپشتن (الاشتقاق derivation) دا كه‌لكی لێ وه‌ربگيری.

"به‌ر" وه‌كوو پيش‌گر زیاتر له‌گه‌ل ئه‌و وشانه جوان ساز ده‌بن كه یه‌كبرگه‌یی بن (به‌رپرس)، ئه‌و كاته بیژه‌كردنیان ئاسان و سانا ده‌بیت. هه‌روه‌ها وشه‌یه‌ك كه به یارمه‌تی "به‌ر" ساز بكریت زۆر جار ئه‌كه‌وێته دۆخی "به‌ركاری" = مفعولی "یه‌وه".

له خواره‌وه هه‌ول دراوه به یارمه‌تی پيش‌گری "به‌ر" هه‌ندێ وشه‌ی نوێ پيش‌نیار بكریت كه ئه‌گه‌رچێژ و رای خه‌لكیان له‌سه‌ر بیته‌ پهن‌گه‌ بتوانن پر‌كه‌ره‌وه‌ی كه‌لێنێك بن:

به‌رئه‌ستۆ: ناوی لێكدراو؛ به‌ ئه‌ستۆوه‌بوون؛ به‌ ملداهاتن؛ من هه‌یچكات به‌رئه‌ستۆی شتی وا نابم، مه‌گه‌ر بکه‌ومه ژێر گۆشاره‌وه.

به‌راوه‌ز : ناو؛ ناوی لێكدراو؛ ۱. کارێك كه ئاوه‌ز په‌سنی بکا؛ کاری ئاوه‌ز په‌سن: معقول. قسه‌کانی دیاکو به‌راوه‌زه، بۆ ئه‌وه ده‌بن مروف گوپی لێ بگرێ. کاری به‌راوه‌ز و ته‌هی به‌راوه‌ز له هه‌موو شوینێکدا جیی خۆی ده‌کاته‌وه، بۆ میناک: ئاکو به‌راوه‌زانه قسه‌ ده‌کا، واته: معقول قسه‌ ده‌کا.

به‌ر‌باو: وشه‌ی لێكدراو؛ به‌ باوبوون؛ بوون به‌باو؛ (دوا‌ی ئه‌وه‌ی كه گه‌رماو (حمام) له مالان بووبه‌ باو، ورده‌ورده گه‌رماوی گشتی (حمام عمومی) له باو كه‌وت؛ باو تداول؛ به‌ر‌باو: متداول.

بهره‌ش: ناوی لیکدراو؛ به‌شی هر ئینسانیک له چاره‌نووسیدا؛ بهره‌ش: نصیب. بهره‌ش وای کرد په‌ریوه بووین و که‌وتینه ئەم پۆژه.

مالی گەش دانئ له بو پۆژی رهش

هه‌مووشتن مه‌که به هات و بهره‌ش

ژیان هه‌ر پۆژیک یان دوو پۆژ نییه

که‌س له مالی که‌س نه‌بۆته برابه‌ش و ته‌ی پیشینان

واته: بیر له پۆژی ته‌نگانه بکه‌وه و هه‌موو شتی که‌مه‌خه‌ره ده‌ست شانس و نسیب، ژیان پۆژیک یان دوو پۆژ نییه و کاریکی باش و به‌که‌لکه‌ چوونکه بهره‌لینی ته‌زن ناهینتته سه‌ر رێگا). بهره‌لین: متعهد.

به‌ریین: ناوی سه‌ره‌خۆ؛ به‌ره‌ن؛ به‌ریین له سه‌ر پیوه‌ری ده‌میین، واته: له‌مپه‌ری ئاو؛ ئەو دیواره‌ی که به‌ر به‌ ئاو ده‌گریت و ئاو‌که‌ تیییدا کۆ ده‌بیته‌وه.

به‌ریژ: ناو؛ وشه‌ی لیکدراو؛ به‌رباس؛ راسه؛ هه‌ر وتنی که‌هیه به‌ریژ یان راسه‌ی بکه. به‌ریژ: مطرح. ئەم‌پۆ له کۆبوونه‌وه‌ی پارله‌ماندا لایه‌نگرانی لیستی فلان وته‌کانی خۆیان به‌ریژ کرد، واته: مطرح کرد. ئەم باسه به‌ریژ نییه و له‌سه‌ری مه‌چن. واته: ئەم قسه‌یه (مطرح) نییه و وازی لئ بینن.

به‌ریینا: وشه‌ی لیکدراو؛ (اسکلت)؛ (هیکل)؛ به‌و بینانیه‌ی ده‌وتریت که‌ هیشتا ته‌واو نه‌بووه و هه‌یکه‌ل یان ئیسکلێته؛ لێره‌دا پیویسته بلیم: (بینا) که‌ عه‌ره‌ب کردووته‌ی به: "بناء" له "بن" ی کوردی وه‌رگیراوه و هه‌ر وشه‌یه‌ک که‌ له‌ زمانی کوردیدا بنه‌مای هه‌بوو، دیاره و پیویست به‌ خۆئازاردان ناکات هه‌تا به‌ دوا‌ی ناسنامه‌که‌یدا بگه‌رپین. عه‌ره‌ب داگیرکه‌ری ئیمه‌ بووه، وشه‌ی "شارپ" ی کوردییان له‌ ئیمه‌ وه‌رگرتوووه و به‌ (شارع) یان داناهه؛ وشه‌ی خه‌نده‌کیان لئ دزیوین و به‌ (خندق) یان هه‌لناوه؛ وشه‌ی "به‌ره‌ک" یان لئ داگیر کردوویین و به‌ (به‌ره‌خ) یان پۆ ناوه؛ وشه‌ی "بینا" یان لئ هه‌لکرا‌ندووین و به‌ (بناء) یان را ناوه؛ وشه‌کانی: بنه‌ما و بنه‌ره‌ت و بناخه و بنه‌وان و بناوان و بنه‌چه و هیت‌رمان له‌ کوردیدا هه‌ن که‌ له‌ وشه‌ی "بن" هه‌ سه‌رچاوه‌یان گرتوووه و عه‌ره‌ب ئەو وشه‌یه‌ نییه و ته‌نیا فارس و کورد خاوه‌نی واژه‌ی (بن)ن.

به‌ریاوان: ناوی لیکدراو؛ پاوان ده‌بیته: انحصار؛ به‌ریاوانیش ده‌بیته: منحصر؛ بو نموونه: مانیان مندالی به‌ریاوانی بنه‌ماله‌یه، واته: مانیان انسانی منحصر به‌ فرد است. یان ده‌کریت بوت‌ریت: لۆلان مندالی به‌ریاوان به‌ تاکه.

به‌رییش: ناوی لیکدراو؛ له‌ کاری مۆسیقادا بو ئۆفیرتور یان پیشه‌کی به‌کار ده‌چیت؛ (موشته‌با میرزاده به‌رییشیکی جوانی داناهه بو ئەو گۆرانییه‌ی حه‌سه‌ن زیه‌که‌).

به‌رته‌وه‌ن: وشه‌ی لیکدراو؛ به‌ردینه؛ به‌ به‌ردبوو؛ به‌رده‌نی؛ به‌رته‌وه‌ن؛ متحجر. ته‌وه‌ن به‌ هه‌ورامی واته. به‌رد. (ئهو ئیسک و پرووسکانه‌ی که‌ له‌ شاری سنه له‌ گۆرپکی کۆندا دۆزراونه‌ته‌وه، وایان لئ هاتوووه ده‌لێی به‌رته‌وه‌نن، ئەوه‌نده له‌ ژیر خاکدا ماونه‌ته‌وه).

به‌ردیار: ناوی لیکدراو؛ ئاو‌لناو؛ هه‌لکه‌وتوو؛ هێژا؛ هه‌ژیا؛ شیایوی ریز. (کاک ئاکۆ له‌ ناو خه‌لکدا به‌ردیاره). به‌ردیار: متشخص.

به‌رژیار: ناوی لیکدراو؛ متمدن؛ (دانیشتوانی ولاتانی سکاندیناوی به‌راستی به‌رژیارن بو ئەوه‌ی که‌ زۆر له‌ پیشن و له‌ ئورووپاش که‌ زوو گه‌ییشتن به‌ رینیسانس به‌رژیارترن). ژیار: تمدن؛ به‌رژیار: متمدن.

به‌رسه‌رنج: وشه‌ی لیكدراو؛ (ببوره راستییه‌كه‌ی به‌رسه‌رنج نه‌بووم چیت وت؟ به‌رسه‌رنجنه‌بوون هه‌ندئ جار هو‌ی ئه‌وه‌یه كه مرؤف یان كاری زؤره یان ماندووه). به‌رسه‌رنج: متوجه.

به‌رفیز: وشه‌ی لیكدراو؛ (سه‌وه‌ن یه‌كجار به‌رفیزه و له‌گه‌ل سببه‌ره‌كه‌شی به زؤر قسه ده‌كات؛ به‌رفیزبوون كاریکی باش نییه). فیز: تكبر؛ به‌رفیز: متكبر.

به‌رگرده: ناوی به‌ركاری لیكدراو؛ (كاریکی ئاوه‌ها بو ئیمه به‌رگرده نابیت، به فارسی واته: كاری آنچانی برای ما عملی نیست).

به‌رکیشه: ناوی به‌ركار؛ كونه‌فیتنه؛ بو ئاگاداری "كوله‌فیتنه" نییه؛ كوله‌فیتنه شتیکی دیکه‌یه و كونه‌فیتنه شتیکی دیکه؛ به‌رکیشه واته ئه‌و كه‌سه‌ی كه دایکی كیشه و گرفته دیکه، یان وه‌یه‌ونه‌ر و كیشه‌درووستكه‌ره؛ ته‌نانه‌ت ده‌كریت به‌رکیشه بو "بان" یش به‌كار بیریت به‌لام به باره نه‌رینیه‌كه‌یدا، واته بوتریت: (به‌رکیشه‌ی هه‌موو گیر و گرفتیک له مالی ئیمه‌دا خوله‌یه)؛ (به‌رکیشه‌ی ته‌واوی ئه‌م رووداوانه ساوانه)؛ ئه‌م وشه‌یه به‌رانبه‌ره به‌ غائی مشاگل؛ هه‌روه‌ها ئه‌م وشه‌یه ده‌توانی به باره‌كه‌ی دیکه‌شدا واتا بدا به‌ ده‌سته‌وه.

به‌رگه‌شه: وشه‌ی لیكدراو؛ گه‌شه‌کردوو؛ به‌ گه‌شه‌ گه‌بیشتوو؛ به‌ر گه‌شه‌كه‌وتوو؛ گه‌شه: تكامل؛ به‌رگه‌شه: متكامل. (من له‌و باوه‌ره‌دا نیم كه كۆمه‌لگای ئیمه به‌رگه‌شه بووبیت؛ به‌رگه‌شه‌بوون، ده‌بیت له‌ ده‌روازه‌ی گه‌شه‌وه تیپه‌ر بیت).

به‌رمان: وشه‌ی لیكدراو؛ مانگرتوو؛ بو مانگرتن دانیشتن؛ (هه‌موو ئه‌و خویندكارانه به‌رمان بووبوون له‌ سه‌ر داواكاریه‌كانیان)؛ مان: تحصن؛ به‌رمان: متحصن. هه‌رچه‌ند مانگرتوو خو‌ی جوانه بو متحصن، به‌لام ...

به‌رمه‌نهر: وشه‌ی لیكدراو؛ مه‌نهر واته: توقف، به‌رمه‌نهریش ده‌بیته: متوقف؛ (هیزه‌كانی سپای سووریه هه‌رچێکیان كرد ئه‌و هه‌رایه‌ی ناوخویان بو به‌رمه‌نهر نه‌بوو، چونكه یارمه‌تیده‌ریکیان نه‌بوو).

به‌رنیا: ناوی لیكدراو؛ هینانه‌پیش و باسکردنی كیشه یان گرفتیک له‌ کاتی وتووێژ و قسه‌کردندا. به‌رنیا: مطرح کردن. وه‌کوو: هه‌ر قسه‌یه‌کت هه‌یه به‌رنیای بکه با روون ببیته‌وه. به‌رنیاکردن؛ به‌رنیابوون.

به‌روینا: ناوی لیكدراو؛ ری تیچوو؛ وینا بوو؛ كه‌وتنه به‌ر وینا؛ هاتنه به‌ر وینا؛ (هیچ سه‌رتربوونیک له‌م كه‌سایه‌تییه‌دا به‌روینا نه‌كه‌م)؛ بو ئاگاداری: به‌رگومان نابیته: متصور؛ بوچی چونكه به‌رگومان دانراوه به‌رانبه‌ر به "متصور"، له‌ کاتی‌کدا واتای تصور ده‌بیته "وینا" و "متصور" به‌روینا؛ له‌ کاتی‌کدا گومان واتای "شک" ی عه‌ره‌بی ده‌دات و به‌رگومان ده‌بیته: مشکوک؛ واتای وشه‌ی "شک" له‌م کوردیدا ده‌بیته: گزه و روئیز؛ گومانیش كه وشه‌یه‌کی هاوبه‌شه له فارسی و کوردیدا، ده‌بیته: دوودلی؛ كه‌ وابوو (وینا) ده‌بیته: تصور و (به‌روینا) متصور؛ وه‌ک له‌ سه‌ره‌وه ئامازه‌ی پیکرا، به‌رگومان ده‌بیته: مشکوک. پروانه وشه‌ی وینا.

بیگومان وشه‌سازی به‌ یارمه‌تی پیشگری "به‌ر" زؤر ده‌توانی زمانی کوردی ده‌وله‌مه‌ندتر بکات.